

taget de Begunstigelser, som det har indrømmet eller maatte indrømme Island. Endelig har vi fra vor Side forbeholdt de Begunstigelser, som er givet eller i Fremtiden maatte blive givet Norge eller Sverige eller begge disse Lande. Denne saakaldte skandinaviske Forbeholdsklausul findes som bekendt i flere af vore tidligere Traktater og søges efter Aftale mellem de tre nordiske Lande optaget i alle disse Landes fremtidige Handelstraktater.

Traktaten omfatter ikke Grønlands Territorium, hvorimod grønlandske Varer nyder godt af den i Art. II fastsatte Mestbegunstigelse med Hensyn til Indførsels-told og Toldbehandling i Almindelighed.

Ved en til Traktaten knyttet Tillægsprotokol er der aabnet Adgang til, at Traktaten ogsaa kan komme til at omfatte Fristaden Danzig, hvis Udenrigsanliggender i Henhold til Versaillestraktaten varetages af den polske Regering. Ifølge Indberetning fra Gesandtskabet i Warschau har Traktaten allerede været forelagt Danzigs Senat, hvis Samtykke tør formodes at ville foreligge med det første.

Ved den foreliggende Traktat skabes det første retslige Grundlag for vor Handels- og Søfartsforbindelse med Polen og Danzig. Ikke blot rykker Danmark derved op paa fuldkommen lige Fod med den snart lange Række af Stater, som i Løbet af de sidste 2—3 Aar har afsluttet Handelstraktater med Polen, men faar tillige Adgang til de samme Rettigheder og Fordele, som Polen maatte indrømme andre Stater ved eventuelle fremtidige Handelstraktater.

Betydningen af denne Traktat, som det udenrigspolitiske Nævn har givet sin Tilslutning, synes mig uomtvistelig, og da dens Ikrafttræden vil medføre umiddelbare Fordele for vor Handel og Skibsfart paa Polen og Danzig, skal jeg slutte med en Anmodning om, at Forslaget om Rigsdagens Samtykke til Traktaten gøres til Genstand for en hurtig og velvillig Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1924—25.

(Anden Behandling findes i Tidende Sp. 4976).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Johannes Lou: Jeg vil blot knytte nogle almindelige Bemærkninger til dette Forslag til Normeringslov. Dette Lovforslag bliver jo ikke til paa ganske samme Maade som almindelige Lovforslag, idet Ministeriet udarbejder de forskellige Indstillinger, som derfra gaar til det saakaldte Lønningsraad, der prises saa højt fra forskellige Sider, men som i Virkeligheden er en Slags ansvarsløs raadgivende Forsamling. Lønningsraadet tager saa alle disse Indstillinger under Behandling, og først derefter gaar de samlede til Lønningsudvalget. Det har nu vist sig Aar efter Aar, at Lønningsudvalget, som dog repræsenterer den ansvarlige Rigsdag, faar disse Indstillinger saa uendelig sent, og naar det endelig faar dem, kommer der en hel Række nye Forslag — denne Gang 26 —, som Lønningsudvalget skal tage Stilling til. Behandlingen af dem bliver saa og maa blive særdeles mangelfuld, da vi har saa kort Tid til den. Ogsaa paa andre Punkter bliver vi lidt daarligt behandlet. De principielle Spørgsmaal, der bliver rejst i Lønningsudvalget, har vi ikke kunnet naa at faa nogen endelig Besvarelse paa. Blandt andet er der fra konservativ Side stillet Spørgsmaal om Avancementsforholdene indenfor de store Etater og udtalt Ønske om at høre Ministeriets Stilling til de utaalelige Forhold, der finder Sted paa dette Punkt. Et andet Spørgsmaal, vi har rejst, angaar Arbejdsforholdene. De er forskellige i Provinsen og Hovedstaden. Statens Indtægter er de samme begge Steder, ja, højere i Provinsen, men alligevel er Lønningsforholdene i Provinsen ikke ligestillede med Københavns. Det er to principielle Spørgsmaal, som man ikke har naaet at faa bevaret paa Normeringsloven, og som jeg mener, at baade Rigsdagen og Etaterne er interesserede i at lære at kende Ministeriets Stilling til.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg kan paa Finansministerens Vegne takke Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget som Helhed og skal med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev rejst af den ærede foregaaende Taler (Johannes Lou) vedrørende Avancementsforholdene i de store Etater, sige, at der er en Kategori af Tjenestemænd indenfor de store Etater, hvis Avancementsforhold er meget vanskelige for Tiden, og det er, om jeg maa bruge